

درس سیزدهم

تاریخ ادبیات

درس «روزی که باران می‌بارید» اثر «محمد میر کیانی» است.

شعر «بال در بال پرستوها» سروده‌ی «بیوک ملکی» است.

معنی و مفهوم درس

بال در بال پرستوها

می‌رسد آخر، سوار سبزپوش

بال در بال پرستوهای خوب

شالی از پروانه‌ها بر روی دوش

جامه‌ای از عطر نرگس‌ها به تن

سرانجام بهار، این سوار سبزپوش، همراه پرستوهای خوب و گل‌ها و نرگس‌ها با پروانه‌ها می‌رسد.

ابر با رنگین‌کمان، پل می‌زند

پیش پای او به رسم پیشواز

بر سر هر شاخه‌ای گل می‌زند

باغبان هم، باغبان نوبهار

به رسم پیشوازی و استقبال از مسافر، ابر بر سر راه او با رنگین‌کمان پل زیبایی ایجاد می‌کند و باغبان نوبهار (خداوند) نیز بر سر هر شاخه‌ای از درختان، گل زیبایی می‌زند. (شاخه‌ی درختان پرگل می‌شود).

باز توی کوچه‌ها سر می‌کشند

تا می‌آید، پرده‌ها از خانه‌ها

از میان پرده‌ها پر می‌کشند

مرغ‌های خسته و پر بسته هم

تا سوار سبزپوش و همراهانش از راه می‌رسند دوباره پرده‌ها از هر خانه‌ای توی کوچه‌ها را می‌بینند و به آن‌جا سر می‌کشند و مرغ‌های اسیر، از بین پرده‌ها پرواز می‌کنند.

باز هم فواره‌ی گنجشک‌ها

در فضای باغ‌ها پر می‌شود

شاخه‌ها درباره‌ی گنجشک‌ها

هر کجا سرگرم صحبت می‌شوند

باغ‌ها پر از گنجشک می‌شود و دوباره در هر جایی که شاخه‌ها درباره‌ی گنجشک‌ها حرف می‌زنند، صدای گنجشک‌ها نیز در فضای باغ پر می‌شود.

باز می‌پیچد میان خانه‌ها

بوی اسفند و گلاب و بوی عود

می‌رسد فصل بهاری جاودان

فصلی از عطر و گل و شعر و سرود

دوباره با آمدن بهار بوی اسفند و گلاب و عود در خانه‌ها می‌پیچد و فصل بهاری همیشگی و فصلی از عطر و گل و شعر و سرود فرامی‌رسد.